

20,000 Kr., opgiver man til Stempling den faste Ejendomsværdi alt for lavt, under denne Sum, og Løsørets Værdi alt for højt, idet nemlig Afgiften for den faste Ejendoms Vedkommende er $\frac{2}{3}$ pCt., for Løsøret kun $\frac{1}{6}$ pCt. Denne Legen Kispuds over for Statskassen, denne Løben uden om Afgifter, som det var Meningen at paalægge, men som kun ramme dem, der opgive samvittighedsfuldt, kommer man ud over ved at benytte Ejendoms-skyldværdien som Grundlag. Jeg anser dette for en meget stor Fordel, ja ikke alene det, ogsaa for en Simplificering, og jeg kan ikke være med til at betragte det som en Forhøjelse af Stempelafgiften, thi det er kun at rette paa et Punkt, hvor man faktisk i meget stor Stil har knebet uden om de hidtil gældende Lovbestemmelser.

Der foreslaas ogsaa en anden Beregningsmaade af Stempelpligten for mange Ting — men jeg skal kun komme ind paa de allervigtigste — hvor Talen er om Stempling af rørlige Værdier. Jeg tænker paa Kontrakter, der gælde for kortere eller længere Tid. For Øjeblikket er det f. Eks. med Huslejekontrakter saaledes, at gælder Lejen kun for et Aar, beregnes Stempelafgiften kun for et Aar, men gælder Lejen paa ubestemt Tid, beregnes den for 5 Aar. For stedsevarende Afgifter, f. Eks. Tiendeafgifter, vil en Kontrakt desangaaende være at stemple for 25 Aar. Der indføres nu ved det foreliggende Lovforslag to Grænser derimellem. Hvor Kontraktforholdet løber paa ubestemt Tid, gælder stadig den Regel, at Afgiften beregnes af Værdien af den 5aarige kontraktmæssige Ydelse, Husleje eller hvad det nu er. Men for saa vidt Kontrakten er knyttet til en enkelt nulevende Persons Levetid, beregnes Stempelafgiften efter 10 Aars, for saa vidt den er knyttet til to nulevende Personers Levetid, efter 15 Aars, og for saa vidt der er Tale om længere varende Ydelser, efter 25 Aars Ydelse.

Her vil jeg gerne have Lov til at henstille til det Udvalg, der maatte faa Lovforslaget til Behandling, om der ikke her begaas en Fejl paa et bestemt Punkt. De paagældende Bestemmelser findes i § 15. For Øjeblikket betales der for Aftægtskontrakter Stempelafgift efter det 5dob-

belte aarlige Beløb. Dette Punkt berøres ved de Bestemmelser, der staa i § 15. En Aftægtskontrakt er nemlig enten paa een Persons Levetid, og saa bliver Stempelafgiften beregnet efter 10 Gange det aarlige Beløb, det vil sige det dobbelte af, hvad der nu svares. Gælder Aftægtskontrakten for to Personers Levetid, Mands og Kones, bliver Afgiften det 15dobbelte af et Aars Beløb, altsaa 3 Gange saa meget som nu. Jeg henstiller, om der ikke her vilde være al Grund til at bibeholde det nuværende Forhold med en Stempelafgift beregnet efter det 5dobbelte af Aarsbeløbet, hvortil kommer Grundtaksforhøjelsen oven i Købet. Jeg har to Grunde til denne Henstilling. Den første er den, at det gennemgaaende er Fattigfolk, for hvilke Aftægtsforholdet endnu opretholdes. De mere moderne Forsikringsformer have slaaet igennem, i alt Fald til en vis Grad, hos de mere velhavende Folk. Hos dem kende vi saa at sige slet ikke Aftægtsforholdet. Men ude paa Landet, hos Husmænd og smaa Gaardmænd, findes Aftægtsforholdet endnu i betydelig Udstrækning. De paagældende Folks Uformuenhed er den første Grund, jeg vil anføre, til ikke at forhøje Afgiften. Den anden Grund er den, at Bestemmelsen om Kontraktens Tilknnytning til een eller to Personers Levetid er af væsentlig anden Art for Aftægtsfolk end for yngre, idet en meget stor Del af Aftægtsfolkene ikke ville opleve de 10 Aar, selvfølgelig endnu mindre de 15. Altsaa, baade paa Grund af Uformuenhed og den selvfølgelig korte Levetid, som disse gamle Folk have, sammenlignet med Folk i Almindelighed, henstiller jeg, at Aftægtskontrakter fritages for den ved disse Grænser fastsatte Forhøjelse.

Saa er der Bestemmelsen om, at Finansministeren for Fremtiden skal have større Indflydelse end nu paa Forhandling og Kassation af Stempelmærker. Jeg har det Haab, at det turde være Indledningen til en lettere Forhandling og til at lette Kassationsbetingelserne. Det er et Omraade, hvor der kan gøres en hel Del til Lettelse for de Folk, der komme ind under Stempeloven. Samtidig med, at man her har givet strengere Regler for Beregningen af Stempler og til Dels fastslaaet højere, paa sine Steder væsentlig